

Raamatuntulkinta pähkinäkuoressa

Miten Raamattua olisi tulkittava? Mikä kirjassa on aikaansa sidottua, mikä ajatonta? Ovatko kaikki osat samanarvoisia? Mitä on vastuullinen raamatuntulkinta? Tällaiset kysymykset ovat ilmassa. Monet kirkossa käytävät keskustelut sivuavat tätä teemaa, ja sekulaari mediakin on pistänyt lusikkansa soppaan. Seuraavassa viiden kohdan ohjelma suuntaviivoiksi. Tarkempaan analyysiin tarvitaan enemmän kohtia.

1. Raamattu on selvä ja yksinkertainen.

Raamatun pääsanoma on kenen tahansa käsitettävissä, eikä sen oikea ymmärtäminen vaadi teologista eikä mitään muutakaan koulutusta. Kristus on Raamatun keskus, ja jokainen Raamatun lukija voi löytää hänet tuon kirjan lehdistä.

2. **Lue niin kuin on kirjoitettu.** Tulkinnan lähtökohta on, että teksti tarkoittaa sitä, mitä se sanoo. Tekstiin ei pidä lukea sellaista, mitä siinä ei ole.

3. **Raamattua on selitettävä Raamatulla.** Vaikeisiin kohtiin on etsittävä apua selkeämmis-

tä kohdista, ja Vanhaa testamenttia on tulkittava Uuden testamentin valossa. Täytyy varoa Raamatun ulkopuolelta nousevia tulkintaperiaatteita.

4. **Uskontunnustukset ja kirkon traditio antavat tulkintahorisontin.** Uskontunnustuksiin on kiteytetty Raamatun ydinsanoma. Tärkeintä on se, mikä puhuu Kristuksesta ja uskonvanhurskaudesta. Jos kirkon oppiin tuodaan joku uutuus, sitä on kovasti epäiltävä.

5. **Raamattua ei voi ymmärtää ilman lain ja evankeliumin erottamista.** Jumalan laki osoittaa, miten ihmisen tulee elää. Samalla se ajaa meidät täydelliseen umpikujaan osoittaessaan meidät lainrikkokijiksi ja syyllisiksi. Evankeliumi lahjoittaa Kristuksen ja anteeksi-antamuksen. Kummastakaan ei saa tinkiä piirukaan.

10.10.2002

Eero Junkkaala